

obležati. Nekaj ga pa je, ki ne sme dolgo ležati, kajti sicer se izpremeni v mokasto in te-steno mečo, ter ni več dobro za mošt.

Kdor hitro, ko sname sadje z drevja, tisto stolče, dobi pač več mošta, toda nikoli tako dobrega, kakor če ga pusti, da nekaj časa obleži ter že po zunanem kaže, da je zrelo. Predno pa se tolče sadje, kaže nagnjilo sadje odbrati in ostalo, zdravo lepo oprati. Vode prilivati pa ne kaže ali le redko, kajti v sadju je itak dosti vode, samo pri nekaterih sadnih vrstah, ki imajo debeli sok, treba je priliti vode, ali izgodi se to naj zmerno! Na 20 kil hrušek dolije se tri, na 20 kil jabolk pa samo dva litra vode. Če se pa prilije več vode, mošta je seveda več, toda le-ta ni tako dober in kar je še huje, ne drži se.

Brž, ko se je sadje stolкло, dne se zmes v kadi ter ostane v njih od 5 do 12 dni. V njih se izvrši prvo, burno vrenje in prevleče se na vrhu z neko skorijo. Kar je sedaj že tekočine, to se odlije v sode ter shrani posebej. Odloj ima lepšo, svitlo barvo in je sploh okusniši, kakor pa, če se preša vse skupaj. Da se počaka na vrenje v kadéh, ima pa še to za-se, da dobi mošt bolji duh. V lupinju je namreč več tacih reči, ki lepo diše, toda prešanje jih ne dobi iz njega, pač pa vrenje.

Dobro storiš, če postaviš na stolčeno sadje preprogo iz lat ter kad pokriješ s krovom. Da more ogljikova kislina, ki se izpušča pri vrenju, oditi, deni v krove cevi. Ko se potlej izpreša mošt, nalije se v sode. Le-ti morajo biti snažni in nekaj žvepleni. Ako je v kleti toplote od 8—12° R., stori ona moštu najboljše za vrenje. To se zna, da si mora toplota ostati blizu enaka.

Ni zadosti, da si naprešaš dobrega mošta, treba ti je še dalje za-nj skrbeti. Le-ta skrb pa ni druga in ne drugačnja, kakor je je treba vinu. Tako oskrbljen mošt je na večih krajih bolji od vina in mrcina, če ga ne bodo delalci raji pili, kakor pa žganje!

Sejmovi. Dne 22. julija v Ivniku, pri sv. Heleni poleg Šmarja, na Malih Rodnah in v Mariboru. Dne 25. julija v Kozjem, v Lipnici, v Žalcu, v Črmožišah in v Slov. Bistrici. Dne 26. julija v Framu in na Teharjah. Dne 30. julija pri sv. Jakobu v Dolu in v Kostivnici.

Dopisi.

S Ptuja. (Po volitvah za okrajni zastop.) Volitve za okrajni zastop, katere so imele takrat poseben pomen, so srečno končane. Volilci veliki posestniki in volilni možje občin, vsi so storili svojo dolžnost z malo izjemo. Iz fare Polenšak izostal je eden veliki posestnik, iz Dornove dva, iz Pacinja dva; veliki posestniki fare sv. Lovrenca v slov. goricah prišli so

vsi volit razun enega Gerlinca, od sv. Andraža v slov. goricah vsi, od sv. Urbana vsi, od sv. Janža na polji vsi, celo visokorodni g. baron Dunaj Ebensfeldski, iz Cirkovške, sv. Lovrenčke in Majsberške fare vsi. Do častne zmage pripomogli pa so največ Pacinje, Mostje, Spodnji Velovlak, Levajnci, Drstenci, Svetinci, Ločić, Vitomarci, Drobetinci, Hvaletinci, Zagorci, Gerlinci, Bratislavci, ker je po teh vaseh največ velikih posestnikov. Po Halozah na Gori, Hajdinju, Vidmu, Zavrču, pri sv. Marku in Marjeti, v Podvincih so veliki posestniki redko sejani, kar je obžalovanja vredno, toda tudi ti so prišli vsi volit in so volili Slovence katoličane. Slava vsem! Vsi so se pokazali prave, trdne slovenske korenine može; niso se vstrašili rane ure, ne dolgega pota, ne zamude časa. Mestjani in nemčurji gledali so jih pisano, pa blizo si niso upali, ko so prišli v tolikem številu na volišče. Tudi najhujši nemčur ima strah, pred pravim slovenskim kmetom! Volilnih mož občin prišlo je volit 141 izmed 159. Tudi v tej skupini bila bi volitev enoglasna, ko bi se ne dali nekateri, ali iz častilakomnosti ali iz nevednosti zapeljati, da so nekatere narodne kandidate izbrisali in na njih mesto zapisali nekega mesarja in šnopsarja, znanega Šoštariča od sv. Vida in tujca Piska, potem nekatera druga imena. Može, ki se niso discipline držali, bili so iz fare sv. Trojica v Halozah, sv. Andraž v Halozah, sv. Barbara, sv. Marjeta in sv. Marko. (Dalje pride.)

Iz Noršinec pri Ljutomeru. (Letina.) Akoravno nam letošnje vreme, veter in dež menjajoč, in vedno hladno trajajoč nič prav ne ugaja, se vendar do sedaj na polju in v sadovnjaku prav dobro kaže. Mraz nam je letos hvala Bogu izostal, pač pa nas je toča trikrat obiskala in enopot precej tu in tam škodovala, k sreči ni na široko in dolgo segla. Tudi sena je prav obilo, ker še je obilen dež aprilovo in majevo sušo o pravem času obustavil in močnejšo rast trave pouzročil. Ko bi nas vendar Vsegamogočni pred dalešnjo točo varoval, ker se je ta uima pri nas tako udomačila, da nas malo, da ne vsako leto tu in tam obiše. Po vinogradih je trta dobro ocvetela ali vreme ji najbolj ni ugajalo, ker je vsak dan nekoliko deževalo. Rana plemena in ameriške trte so že pred 14 dneh ocvela. Cepljenje trt na zeleno, katero sem letos 1. jun. za razna naša namizna in za vino sposobna plemena na sledečih ameriških sortah storil, se je prav dobro obneslo, med 40 cepljenci so komaj 4 izostali. Te ameriške podlage so: Izabela, Columbia, York Madeira, Bland, Vitis Solonis. Najbolj trpežna in zoperstavljajoča proti trtni uši je York Madeira, katera sorta se tudi po sušini nahajajočih vinogradih zasaja in potem naša navadna plemena na njo cepijo. Boljšega pomočka proti

trtni uši še do sedaj ni. Tudi jaz bom imel v jeseni nekaj štrtin ključic in korenikov od omenjene sorte na razpolago.

Iz Sesterž. (Nevolja)*) Opravnik ali agent Jereb je, kakor je večim znano, bil skoraj preveč prodaval rezalnice za slamo, pobiral pa je menda denarje v svoj žep, kajti tovarna zdaj tiste v novič tirja. Na hvalo gospodov, dekana Hajšek-a in župnikov Korošec-a in Lenart-a, ki so jo v „Slov Gospodarju“ javili, vsedel sem se mu tudi jaz na dobro namazane limanice. Za Jereb-a se sedaj ne vé, kar nas je pa ujel pa trpimo. Pa tudi lastnik tovarne v Stockeravi ni veliko boljši — Meni je za prejeti denar podpisal potrdilo, dne 18. junija in pri c. kr. sodnji je pa dne 24. junija tožbo predložil po svojem zastopniku Dr. Hillerju, ali je tako postopanje pošteno?**) Vsaki, ki je od teh ljudi kaj kupil trpi gotovo tudi nekaj škode, svarim tedaj vsakega, naj se takih sladkarjev in prilizunov varuje in jih hitro, če kateri pride, od hiše odpravi. Če ne gre drugače, pa palico v roke! Kar stroj zadevlje, je dober, samo ljudje, ki jih prodajajo, niso, da jim človek zaupa. To se bo pa najbolj pokazalo pred c. kr. okrožno sodnijo v Celju, pred katero pride cela stvar kmalu.

Iz Bučkovec pri Malinedelji. (Nepriličnosti in pošta) Vsakdo ve, ter mi bo tudi pripoznal, da imajo občinski odbori in župani, za izpeljavo imenitno nalogo in dolžnost, zastopati svoje občane in njih koristi. Zavoljo tega bi pa tudi občanje morali na te častne občinske sedeže voliti le same take, katerim je v istini mar kaj za občane koristiti, a ne samo za lastni žep in želodec. Tudi naša občina ima že nekaj let sem župana, toda ta bi bil za vsak drugi posel boljši, kakor za županovanje. Nima popolno nikakoršnega redú, ne v pisarnici ne v občini. Za ceste in druge javne potove. Krčmarji slobodno točijo črez uro v noč. Slobodno prodajajo „šnops“, ko se v cerkvi daruje sveta maša; slobodno imajo plese, ne da bi se postavne pristojbine poravnale in vendar se nobenemu nikdar nič ne izgodi, ker naš „rihtar“ nič ne vidi, ali pa vse lepo zagrne. Ni še tega dolgo, kar se je vršila sodnijska preiskava proti enemu oštirjašu naše občine, ker je jemal od fantov zrnje in druge reči, katere so taisti, kakor pravijo ljudje, svojim starišem doma pokradli. Posledek tega je bil, da so bili omenjeni fanti vsi z zaporom kaznovani, a oštirjašu, če bi mu tudi ne bilo na škodo, se dozda ni ničesar zgodilo. Občanje, pri prihodnji volitvi, pokažimo, da smo možje, da neredov v naši občini nečemo. Iz

volimo si take ljudi, o katerih smo prepričani, da so zaslužni, ter da kaj razumijo, a na taiste, katere nam drugi silijo, poveznimo koš. Govori se, da namenimo dobiti novo redno pošto, za katero je nek naš „purgar“ prosil. Z veseljem je ravno ne pozdravljamo, ker nam ne bo veliko koristila. Sicer pa dvomimo, da bi omenjena osoba dobila to reč v roke, za katero mu majnka prvič zmožnosti in drugič zanesljivosti. Bučkovski.

Iz Celja. Katoliškemu podpornemu društvu v Celji za vzdržavanje dekliške šole šolskih sester so darovali, oziroma letnino odrajtali p. n. č. g. z.: Prem. g. knez in škof 20 fl., volilo po t. g. A. Žuža 199 fl. 63 kr., Franciska žl. Aulinger 100 fl., župnija „Prihova“ za sv. leto po č. g. Modicu 14 fl. 74 kr., Marčink-a conto Vreškotovega volila in Šuta Ropert, župa. v Zavrču 10 fl., Kovačeva hiša na Zg. Hudinji, 7 fl., Kmecl Fr., hišn. pos. v Celji, Korošec Neža, Stiplovšek Val. župnik v Ločah, Žolgar Miha prof. na gimn. v Celji, po 5 fl., Črnko Jožef, duh. oskrbnik v Lembahu 3 fl., Gmeiner Karol, žup. v Širji, Kresnik Jož. v Teharju, Levičnik, pos. na Bregu, Majer Franc na Polulah, Muha Jožef, kaplan pri sv. Rup. n. L., Stožički Alojzija, Šijanec Alojzij, kaplan pri Novi cerkvi, Westermajer Marija, gospá v Celju, Vošnjak Lovro, žup. v Št. Jurju, Vrečer Apolonija v Vojnuku, po 2 fl. Bog plati vsem!

Iz Ormožke okolice. (Hudo obiskovanje božje.) Zadnjega majnika je ona huda burja vničila vse zimske pridelke v Ormožkej fari, razun Pavlovec, Huma in deloma Pušeneč in Frankovske srenje; gorice naše fare so takrat celo nepoškodovane ostale. Sv. Vid, že od nekdanj nevaren godovnjak, nam bo tudi letos nepozabljiv. Blizo 9. ure večer je huda burja prihrula in točo prinesla, pa le v mali primeri od dne 31. maja; rekel bi, da skoro po oni poti kot takrat, izvzemši nekoliko polja. Vničila pa je od zadnje ostalo, česar niso pokosili in tudi Pučensko ves bolje, nego prej; po vsej svoji poti pa je vmes koruzo, edino upanje do zdaj, tako v zemljo zabila, da so drugi den prišli okopači, pa se tužni brez dela vrnili domu. Poleg tega pa je v naši bližini še obiskala Lešnički in Litmerčki vrh, sicer med dežem, a burja je več vničila v goricah in sadunosnikih. Ni le polje, temuž tudi travniki so hudo trpeli in ubogi seljak tožuje, ne vedoč, kaj še bo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Minister za uk in bogočastje prireja nekaj sprememb pri pravoslovnih naukih na vseučiliščih. Pravijo, da je ta-cih res potreba, no potreba pa je tudi slov. dijakom prilike, učiti se potrebnih reči tudi slovenski a nič se ne sliši, da misli minister

*) Ta dopis podamo našim bralcem v svarilo a izrečemo, da denarja ne more izgubiti, kdor ga je opravniku proti potrdilo izročil, dokler je le-ta še bil pri oni tovarni v službi. Škodo mora le tovarna trpeti. Ured.

**) Izgodilo se je to bilo gotovo že prej, kakor je g. tovarnar denar dobil v roke in bode torej gotovo tožbo odmaknil. Ured.